

دوشنبه ۲۶ آذر ۱۴۰۳
وطن امروز | شماره ۴۲۰۶

فرهنگ و هنر

اخبار

«گلادیاتور ۲» فقط یک ماه در سینماها می ماند

فیلم جدید ردیلی اسکات قرار است از ۲۴ دسامبر، تنها یک ماه پس از اکران در سینماها، به خانه‌ها برود. به گزارش مهر به نقل از رولد آف ریل، دنباله «گلادیاتور» جدیدترین فیلم ردیلی اسکات که انتظار زیادی برای نمایشش وجود داشت، از ۲۴ دسامبر و تنها یک ماه پس از اکران در سینماها، به صورت وی‌اودی در دسترس خواهد بود. این تصمیم کمپانی تولید، بحث‌هایی را درباره آینده سینما به راه انداخته است. فاصله بین اکران سینمایی تا تماشای دیجیتال فیلم در منزل به صورت جدی در حال کوتاه‌تر شدن است و درباره «گلادیاتور ۲» ردیلی اسکات که قرار شده از ۲۴ دسامبر راهی منازل شود، این فاصله به فقط ۴ هفته پس از اکران در پرده بزرگ سینماها کاهش یافته است و قرار است فیلم در پلتفرم‌های VOD عرضه شود. این چرخش سریع نشان‌دهنده چشم‌انداز توزیع فیلم است که در حال تغییر جدی است و نشان می‌دهد استودیوها به فروش دیجیتال برای به حداکثر رساندن سود، نظر دارند.

این فیلم ۱۴۸ دقیقه‌ای که با بودجه ۳۱۰ میلیون دلاری ساخته شده، تاکنون ۲۸۰ میلیون دلار در گیشه فروخته است. تا ۱۴ دسامبر این فیلم در آمریکا ۱۴۰ میلیون دلار و در دیگر کشورها ۲۴۰ میلیون دلار فروخته است. فروش این فیلم در ۳ روز نخست افتتاحیه‌اش در کانادا و آمریکا از نمایش در ۳۵۰۰ سالن سینما ۶۰ میلیون دلار بود. نمایش این فیلم در سینماهای بریتانیا از ۱۵ نوامبر شروع شد و آمریکا و کانادا از ۲۲ نوامبر فیلم را راهی سینماها کردند اما در استرالیا، ایتالیا و نیوزیلند از ۱۴ نوامبر اکران خود را شروع کرد.

معرفی شورای سیاست‌گذاری جشنواره تئاتر فجر

معاون امور هنری وزارت ارشاد طی احکامی جداگانه اعضای شورای سیاست‌گذاری جشنواره چهل‌وسوم تئاتر فجر را انتخاب کرد.

به گزارش فارس، اعضای شورا عبارتند از: سیما برتراندز، صدرالدین زاهد، اکبر زنجبورو، حسین سلیمی، قطبالدین صادقی، بهزاد فراهانی و شهرام گیل‌آبادی. نادره رضایی در حکم خود نوشته است: «ترسیم آگاهانه چشم‌انداز، سیاست‌ها و رویکردهای اساسی رویدادهای هنری بر مبنای شناخت دقیق و روشن از جنبه‌های گوناگون می‌تواند ضامن برگزاری موفق و اثربخش رویداد باشد. سرزمین هنرخیز ایران اسلامی، به واسطه حضور و فعالیت هنرمندان ارجمند شایسته معتبرترین جایگاه در میان مجامع هنری جهان است». در ادامه حکم معاون هنری آمده است: «به استناد آیین‌نامه برگزاری جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، مفتخریم تا از حضور و تجربه گرانتقدر جنبه‌الی به عنوان شورای سیاست‌گذاری چهل و سومین جشنواره تئاتر فجر بهره‌مند باشیم. این مکتوبه به‌نانه‌ای است که در یک افق بلندتر از نظرات و پیشنهادهای حضور موثر شما در کنار معاونت امور هنری برای راهبری تئاتر در کشور برخوردار باشیم. امیدواریم به مدد شما و خانواده شریف تئاتر، رویکردهای کلان سازنده و اثربخشی برای این هنر اندیشمند اتخاذ گردد تا با همت و تلاش خلاقانه هنرمندان شاهد شکل‌گیری جریان‌های اصلی تئاتری، اجراها و رویدادهای شایسته و اثرگذار باشیم».

گفتنی است چهل و سومین جشنواره تئاتر فجر بهمن ۱۴۰۳ برگزار خواهد شد.

شمار شهدای رسانه در غزه به ۱۹۵ نفر رسید

با شهادت یک خبرنگار فلسطینی دیگر در حمله هوایی اسرائیل به نوار غزه، شمار تلفات اهالی رسانه از زمان آغاز جنگ در این منطقه محاصره‌شده در اوایل اکتبر سال گذشته به عدد هولناک ۱۹۵ رسید. سندیکا خبرنگاران فلسطین در بیانیه‌ای اعلام کرد محمد بالوشه، خبرنگار شبکه المَشْهَد، روز شنبه جان خود را در حمله یک پهپاد اسرائیلی به منطقه‌ای در غزه از دست داد. این سازمان غیردولتی «سکوت جامعه بین‌الملل و عدم حمایت از رژیم‌ننگران فلسطینی جهت انجام وظایف حرفه‌ای خود مطابق با قوانین بین‌المللی و کنوانسیون‌های بشردوستانه» را محکوم کرد. منابع محلی گزارش دادند که یک کودک کوپتر اسرائیلی خانه بالوشه را در خیابان احمد یاسین در محله الصفاوی در شمال شهر غزه هدف قرار داد. این خبرنگار در اواسط ماه دسامبر سال گذشته توسط یک تک‌تیرانداز اسرائیلی مجروح شده بود. خبرنگاران در غزه از آغاز جنگ با مخاطرات بسیاری مواجه هستند؛ از جمله حملات هوایی ویرانگر اسرائیل، کمبود غذا، آوارگی و تخریب ساختمان‌ها اما بر اساس رسالت شغلی و انسانی خود همچنان به پوشش این جنگ می‌پردازند تا صدای مردم مظلوم فلسطین باشند. در ۱۴ ماه اخیر، رژیم صهیونیستی رکوردهای جنایت‌کارانه در جهان را در دست گرفته است. بر اساس اعلام کمیته حفاظت از روزنامه‌نگاران (CPJ)، خبرنگاران در این جنگ، بیش از هر درگیری دیگری در ۳ دهه اخیر کشته شده‌اند. گزارش این سازمان تأکید می‌کند که اسرائیل در رده دوم فهرستی قرار دارد که از پاسخگویی و مجازات برای قتل خبرنگاران شانه خالی کرده‌اند.

ششمین جشنواره دانشجویی ققنوس برگزار می‌شود

ششمین جشنواره هنری دانشجویی ققنوس با هدف ترویج هنر متعدد و گرامی‌پدشت خلاقیت‌های دانشجویان برگزار می‌شود. این جشنواره در بخش‌های متنوعی چون هنرهای تجسمی، نمایشی، فیلم، موسیقی و ادبیات میزبان آثار هنری دانشجویان خواهد بود. محوریت موضوعات جشنواره اسمال شامل پیشرفت، امید به آینده و هنر مقاومت است. از دانشجویان علاقه‌مند در عرضه‌های مختلف دعوت می‌شود آثار خود را تا تاریخ ۷ دی از طریق سایت جشنواره یا دفاتر بسیج دانشجویی ارسال کنند.

حضرت امام حسین (ع)

کسی که با نیروی و معصیت خدا، در پی به‌دست آوردن چیزی رود، کمتر به آنچه امید دارد می‌رسد و زودتر به آنچه می‌نرسد، دچار می‌شود.

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول: محمد اخوندی
مدیرعامل: رضا شکیبایی
سرمدیبر: سید عابدین نورالدینی

«وطن امروز» گزارش می‌دهد: سایه روشن‌های جشنواره سینما حقیقت

سینمای کدام حقیقت؟

مهرداد احمدی: سینمای مستند نزدیک‌ترین نقطه تماس دوربین با واقعیت است. نقطه تماسی که درام و تدوین و کارگردانی در آن معنای متفاوتی می‌گیرد. اینجا مسأله خود واقعیت است. خود واقعیت یا واقعیت چنان که فی‌نفسه هست، البته همیشه در پس پرده‌ای از روایت‌ها می‌ماند. واقعیت فی‌نفسه نسبتی نیست که بتوان خارج از روایت بدان رسید؛ واقعیت فی‌نفسه مفهومی مشدد است. به این معنا که می‌توانیم به سطوحی از واقعیت دست یابیم اما سطح نهایی، یعنی جایی که واسطه‌های میان ما و واقعیت نباشند، وهم است. پس تکلیف دوربین اینجا مشخص است. در حضور دوربین، در حضور لنز، نیز در حضور کسی که می‌تواند میان فریمی با فریمی دیگر نسبتی برقرار کند که الزاما درون آن دو نیست، نشان می‌دهد سینمای مستند، سینمای واقعیت‌فی‌نفسه نیست.

مستند بیان حقیقتی از یک سوژه است که محتمل بر ساخت‌های دراماتیک نیست. درام درون خود سوژه است و فیلمساز و مستندنگار، از نقطه‌ای خاص تصمیم می‌گیرد این سوژه و درام درونی آن را روایت کند. همین نقطه خاص اما حقیقی است؛ یعنی اگر چه در نقطه‌ای می‌ایستد اما همین نقطه بخشی از حقیقت آن واقعیت را به ما نشان می‌دهد. پس از این رو سینمای مستند برآستی سینمای حقیقت است. من نمی‌دانم آیا نامگذاران جشنواره سینمای حقیقت واقعا می‌دانستند وجه تسمیه این اسم چیست یا نه اما انتخاب این عنوان شایان تقدیر است اما اسمها مسؤلیت دارند؛ عناوین باری دارند که اگر معنوتو نابین را نداشته باشد یا از بسع او بیشتر باشد، زیر بار امانتش می‌شکند. کچل مادر زاد را زلفعلی نامیدن همان قدر فرد کچل را کمیک و فکاهی می‌کند که جشنواره‌ای در باب حقیقت را به بیراهه‌های مستوری کشاند. وقتی در مسیر یک متحرک راهی فرعی باز می‌کنید و او را به آن راه حواله می‌دهید، نمی‌توانید از آن متحرک و از آن راننده تظک بکشید. این شماست که بیراهه را راه قالب کرده‌اید. سینمای مستند، سینمای حقیقت است؛ درباره حقیقت اما حقیقتی که نزد همگان است؛ حقیقتی که در عصر روایت و شبکه اجتماعی همیشه، تکه تکه است. مسأله در اینجا چیز دیگری است؛ مسأله حقیقت است. اگر

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر (عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
وابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۲ | تلفن: ۶۶۴۱۳۷۲۸ | فاکس: ۶۶۴۱۳۷۲۷
پيامبرسان: vatnemrooz@vatnemrooz.ir | پست الکترونیک: info@vatnemrooz.ir
چاپ: موسسه جام‌جم برتر برنا | توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۲۰۰

نیست، از همان زاویه سابق نگریست. حضور ممکن است در مورد غزه، ضاحیه، دمشق، نه اصلا کی‌یف و خارکیف و... عمومی از منتقدان و اهالی فرهنگ و علوم انسانی بخواهیم در این مورد ببندیشند. چرا سینما حقیقت، منهای مستندهای اجتماعی، سینمای آرام، رام و الکتی است؟ به نظر می‌آید بخشی‌هایی از واقعیت وجود دارد که عده‌ای دوست ندارند به روایت درآید. گویی همیشه کسانی هستند که روی برخی چشم‌اندازها که مشرف به وجهی نامطلوب از واقعیت است، ورود ممنوع زده‌اند. می‌توان این را از عدم وجود جایزه اختصاصی در جشنواره برای مقاومت و ۱۷ اکتبر گرفت و به غیبت مستندسازان برجسته و آلترناتیو خارجی در تهران رسید. چه کسی می‌تواند جهان امروز را با دنیای ۶ اکتبر مقایسه کند؟ چه چیزی در این جهان و این ایران خردمان ثابت مانده؟ و مگر نباید این سیالیت به روایت بدل می‌شد؟ گمان بر این است برخی مسأله هنر را یا نفهمیده‌اند یا تجاهل می‌کنند. قطور می‌توان هنر انسانی داشت ولی هنر سیاسی نداشت؟ نمی‌خواهم در این مجال به آن رفته و ارسطو را برای آوردن دلیل برهان معذب کنم. همان قدر که انسان به پولیس یا شه‌ر تعلق دارد، هنر نیز چنین است. از این گذشته، چگونه می‌توان درباره واقعیتی که اصلا شبیه گذشته

جشنواره سینما حقیقت به نمایش درآیند. همین را بهانه قرار می‌دهم و برمی‌گردم به بحث اولیه؛ چرا؟ این «چرا» انقدر مهم است که به نظرم باید با یک فراخوان عمومی از منتقدان و اهالی فرهنگ و علوم انسانی بخواهیم در این مورد ببندیشند. چرا سینما حقیقت، منهای مستندهای اجتماعی، سینمای آرام، رام و الکتی است؟ به نظر می‌آید بخشی‌هایی از واقعیت وجود دارد که عده‌ای دوست ندارند به روایت درآید. گویی همیشه کسانی هستند که روی برخی چشم‌اندازها که مشرف به وجهی نامطلوب از واقعیت است، ورود ممنوع زده‌اند. می‌توان این را از عدم وجود جایزه اختصاصی در جشنواره برای مقاومت و ۱۷ اکتبر گرفت و به غیبت مستندسازان برجسته و آلترناتیو خارجی در تهران رسید. چه کسی می‌تواند جهان امروز را با دنیای ۶ اکتبر مقایسه کند؟ چه چیزی در این جهان و این ایران خردمان ثابت مانده؟ و مگر نباید این سیالیت به روایت بدل می‌شد؟ گمان بر این است برخی مسأله هنر را یا نفهمیده‌اند یا تجاهل می‌کنند. قطور می‌توان هنر انسانی داشت ولی هنر سیاسی نداشت؟ نمی‌خواهم در این مجال به آن رفته و ارسطو را برای آوردن دلیل برهان معذب کنم. همان قدر که انسان به پولیس یا شه‌ر تعلق دارد، هنر نیز چنین است. از این گذشته، چگونه می‌توان درباره واقعیتی که اصلا شبیه گذشته

«وطن امروز» آینده‌کنون پرورش فکری کودکان و نوجوانان را بررسی می‌کند

ادغام یا استقلال؟

از زمان تأسیس خود در دهه ۴۰، به عنوان یک نهاد مستقل و تخصصی، توانسته است با تمرکز بر فعالیت‌های فرهنگی، هنری، ادبی و علمی، تأثیر عمیقی بر فرهنگ و هنر کودکان و نوجوانان بگذارد. این نهاد با برگزاری کارگاه‌های آموزشی، هنری، تولید کتاب‌ها و محصولات فرهنگی متنوع، فضایی خلاقانه و آموزشی را برای کودکان فراهم کرده است. از تأسیس کنیه‌خانه‌ها و مراکز فرهنگی در نقاط مختلف کشور، بویژه مناطق محروم، تا برگزاری جشنواره‌ها و رویدادهای فرهنگی، کنون همواره در تلاش بوده است دسترسی به منابع فرهنگی را برای کودکان و نوجوانان افزایش دهد. کنون پرورش فکری، نه تنها به پرورش استعدادها می‌پردازد، بلکه با ایجاد بسترهای اجتماعی و فرهنگی، به تقویت هویت ملی و فرهنگی کودکان و نوجوانان نیز کمک می‌کند. فعالیت‌های این نهاد، بویژه در زمینه‌های ادبی و هنری، موجب افزایش آگاهی فرهنگی و اجتماعی در میان کودکان و نوجوانان شده و آنها را به تفکر انتقادی و پرسشگری ترغیب می‌کند. کنون با ایجاد فضایی امن و خلاق، به کودکان این امکان را می‌دهد که در محیطی آزاد و بدون قید و بند، به یادگیری و رشد بپردازند.

نقد ادغام کنون با وزارت آموزش و پرورش
تجربه تلخ‌دولتی‌سازی امور فرهنگی که گذشته درخشانی داشته، ما را به این نتیجه می‌رساند ادغام کنون پرورش فکری با وزارت آموزش و پرورش، به عنوان یک طرح نسجیده، می‌تواند تبعات منفی زیادی برای این نهاد و اهداف آن به همراه داشته باشد. در زیر به برخی نقدهای وارد بر این ادغام اشاره می‌کنیم.
۱- کاهش استقلال و تخصص: یکی از گرتهای اصلی در ادغام کنون با وزارت آموزش و پرورش، کاهش کیفیت کتاب‌ها و محصولات فرهنگی این نهاد است. کنون در زمینه تولید محتوای فرهنگی و آموزشی، سابقه‌ای درخشان دارد و این ادغام می‌تواند به کاهش تنوع و کیفیت این محصولات آسیب بزند. بویژه در شرایطی که کودکان و نوجوانان به منابع آموزشی با کیفیت نیاز دارند، این موضوع می‌تواند تبعات منفی برای فرآیند یادگیری آنها به همراه داشته باشد.
۲- مطالبات انجمن نویسندگان کودک و نوجوان
اخیرا انجمن نویسندگان کودک و نوجوان در نامه‌ای

خطاب به رئیس‌جمهور، به صراحت خواستار جلوگیری از ادغام کنون پرورش فکری با وزارت آموزش و پرورش شده و تأکید کرده این نهاد باید در جایگاه شایسته خود باقی بماند. در این نامه، نویسندگان به اهمیت کنون در تربیت و پرورش کودکان و نوجوانان اشاره کرده و خواستار تبدیل کنون به نهادی مستقل و زیر نظر رئیس‌جمهور با هیات امنایی متشکل از نمایندگان تشکل‌های تخصصی و فرهنگی شده‌اند.
۱- اهمیت جایگاه کنون: نویسندگان در نامه خود به اهمیت جایگاه و نقش کنون پرورش فکری در ایران و جهان اشاره و تأکید کرده‌اند این نهاد باید به عنوان یک مرکز فرهنگی معتبر و مستقل شناخته شود. آنها نگرانند ادغام کنون با وزارت آموزش و پرورش، بتدریج این نهاد را از اهداف و وظایف ذاتی خود دور و آن را به یک نهاد صرفا آموزشی تبدیل کند.
۲- پیشنهادهای برای بهبود وضعیت: انجمن نویسندگان در این نامه، پیشنهادهایی برای بهبود وضعیت کنون ارائه داده است. آنها خواستار حفظ استقلال کنون و تقویت فعالیت‌های فرهنگی و هنری آن شده‌اند. همچنین تأکید کرده‌اند کنون باید از پوشش وزارت آموزش و پرورش بیرون آمده و به نهادی مستقل تبدیل شود که بتواند به پرورش استعدادها و مدرسانی به خانواده‌ها و جامعه در تربیت غیررسمی کودکان و نوجوانان بپردازد.
جمع‌بندی
کنون پرورش فکری کودکان و نوجوانان به عنوان یک نهاد فرهنگی و آموزشی، دارای تاریخچه‌ای غنی و تأثیرگذار در تربیت نسل‌های آینده است. با این حال، فاصله گرفتن از دوران اوج خود و کاهش جذابیت برای کودکان و نوجوانان، به تدریج این نهاد، بلکه تهدیدی برای آینده فرهنگی و هنری کشور است که باید در سیاست‌گذاری‌های فرهنگی و آموزش و پرورش مورد توجه قرار گیرد. همچنین توجه به مطالبات انجمن نویسندگان کودک و نوجوان و حمایت از این نهاد می‌تواند به بهبود وضعیت فرهنگی و هنری کودکان و نوجوانان کمک کند.
در دنیای پرشتاب امروز، جایی که خلاقیت و تفکر انتقادی به عنوان ابزارهای اصلی موفقیت شناخته می‌شود، کنون پرورش فکری باید به عنوان یک نهاد مستقل و پویا باقی بماند. ادغام آن با وزارت آموزش و پرورش نه تنها تهدیدی برای این نهاد، بلکه تهدیدی برای آینده فرهنگی و هنری نسل‌های آینده خواهد بود. در این شرایط، حمایت از کنون و ارتقای جایگاه آن به عنوان یک نهاد مستقل، ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است که باید در کنون توجه سیاست‌گذاران و جامعه قرار گیرد. به نوعی نوستالژی‌نمایی کنون پرورش فکری کودکان و نوجوانان تنها با یک به روزرسانی کارشناسی و توجه به مفهوم «انتقال میان‌نسلی» می‌تواند وضعیت هنرستانی با خواست کودک و نوجوان امروزی به وجود آرد.